

ærede Ordfører siger, at der er 12; jeg mener nu, at man maa have Lov til at tage det fulde Dusin og se dem alle sammen *under et*, og naar man gør det, skulde det saa ikke være tilstrækkeligt til dermed at begrunde Valgets Forkastelse? Jeg vil nu ikke absolut paastaa, og jeg har heller ikke staaet her og sagt, at jeg vil stemme imod Godkendelsen, men kun, at jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for Godkendelsen, og det forekommer mig, at jeg for saa vidt er enig med det ærede Udvalg, thi dets Logik brister alligevel en lille Smule, naar det til sidst skriver, at det „finder ikke, at der efter det oplyste er Føje til at kassere det her omhandlede Valg“ og derfor er emgt om at indstille Valget til Godkendelse. Det gør mig meget ondt at se, at der staa saadan i Betænkningen i Dag, thi i den Betænkning, der kom forleden Dag, stod der: „Udvalget finder ikke fuld Føje til at kassere Valget“. Det gør dog nogen Forskel. Jeg vilde være umaadelig glad ved, om dette lille Ord „fuld“ — skønt jeg er Afholdsmand — var blevet staaende; det kunde jeg bedre forstaa end det, der nu staaer. Der er mere Rimelighed i, at man, saaledes som der oprindeligt stod, fandt ikke fuld Føje til at kassere Valget.

Jeg skal tillade mig at omtale nogle enkelte af de Punkter, der ere nævnte i Betænkningen, og som den ærede Ordfører opholdt sig ved, men som jeg ikke finder, han har tillagt tilstrækkelig Vægt. Der er f. Eks. Spørgsmaalet om de to Stemmekasser, af hvilke den ene forsætlig skal være lukket op, og den anden blev lukket op derved, at Stemmekassens Laag spang op. Jeg er selvfølgelig aldeles enig med den ærede Ordfører i, at det er uforvarsligt, som det hedder i Betænkningen, at have den Slags Stemmekasser ved Valg. Jeg er ogsaa enig med den ærede Ordfører, naar han siger, at man betragter Stemmekassernes paalidelige Afaasning som en nødvendig Betingelse for den nuværende Afstemningsmaade, men denne nødvendige Betingelse har altsaa faktisk ikke her været til Stede. Men naar Udvalget selv anerkender, at det er en nødvendig Betingelse, finder jeg ganske vist, at saa er dets Argumentation for Godkendelsen heller ikke saa stærk, som den kunde være.

Udvalget siger nu, at det er godtgjort, at trods det, at disse Stemmekasser have været lukkede op, mangler der ingen Stemmesedler, de ere alle til Stede. Man har talt de Konvolutter efter, der vare tilbage, og hvor mange Stemmesedler der var afgivet, og det har passet. Ja, det er godt nok, men er der nogen, der kan garantere for, at Stemmesedlerne saa akkurat ens ud før og efter, at Kassen har været aaben? Det kan neppe nogen garantere for. Det kunde jo tænkes, at der var tilføjet et Kryds eller en Streg mere eller mindre. Jeg siger ikke, at det er sket, men jeg siger, at der ikke er nogen absolut Sikkerhed for, at det ikke er sket. Der kan være tilføjet saadanne Krydser og Streger, at Stemmesedlerne have maattet kasseres, og derved har man ogsaa kunnet bevirke en Forandring i Valgets Resultat. Udvalget skriver endvidere, at efter at nærværende Tilfælde er fremdraget, vil man være tilbøjelig til at tillægge Klagerne over lignende Tilfælde betydelig Vægt. Jeg kan ikke forstaa, hvordan det vil kunne tillægges saadanne Klager saa betydelig Vægt, at man derfor vil kunne kassere et Valg af lignende Art som dette. Lad os tænke os, at der i Fremtiden kommer Klager af dette Indhold over et Valg, og vi saa sige: dette Valg kassere vi. Vil man saa ikke med Rette kunne indvende fra den modsatte Side: Hvorfor kassere I dette Valg? Ved Valget i Otterupkredsen 1903 skete der noget lignende, og det blev dog godkendt. Jeg kan derfor ikke forstaa, at Udvalget kan argumentere saaledes, at naar der sker noget lignende i Fremtiden, vil man kassere Valget. Her er jo dog ikke Tale om betinget Benaadning for Hr. Lohmann. Meningen maa dog være, at hver Gang vi her godkende eller forkaste et Valg, skal det for saa vidt danne en Regel, som skal følges i Fremtiden. Men her siger man altsaa udtrykkelig: I Dag godkende vi dette Valg, men kommer der noget lignende i Fremtiden, forkaste vi det. Jeg mener derfor, at der er mange Grunde til ikke at godkende dette Valg.

Jeg maa endelig have Lov til at nævne, uden at komme nærmere ind derpaa, hvad der blev sagt i et offentligt Møde ovre i Otterupkredsen for ikke ret lang Tid